

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR.
ȘEDINTA PUBLICĂ DIN DATA DE 18 ianuarie 2011
INSTANTA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE:
GREFIER.

Pe rol judecarea acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ fiscal” formulată de reclamanta SC SRL-prin administrator în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 ianuarie 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, din lipsă de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei la data de 18 ianuarie 2011.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava-Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal la data de 08.02.2010 cu număr de dosar 2010, reclamantul SC SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei de impunere nr. 2/2009.

În motivarea acțiunii s-a arătat că, pentru ca decizia de impunere să fie legală trebuie să facă dovada relei credințe a firmei reclamante, rea-credință care în sistemul român de drept nu se prezumă, ci trebuie dovedită.

Simpla afirmație că prin verificările încrucișate și cu referire la dresese cu nr. și nr. Direcție generale a finanțelor Publice-AIF Maramureș s-a fi concluzionat că societățile care au emis cele patru facturi erau inactive, nu reprezintă o dovadă a faptului că reclamanta a cunoscut acest lucru.

Nefiind înregistrată activitatea în registrul comerțului nu era trecută nici pe internet, mai mult decât o parte a sumei datorate i s-a achitat la data de prin Banca așa cum s-a dovedit cu extrasul de cont.

Dacă într-adevăr cele două firme erau inactive având în vedere cele expuse mai sus, reaua-credință le aparține și sumele trebuiau imputate lor, nu reclamantei.

În drept au fost invocate disp.art.205, 207 din OG nr.92/2003, art.159 al.9 și 11 din Legea nr.575/2003, art.32 pct.3 din OG nr.2/2001.

În dovedire au fost depuse, în copie, înscrisuri.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată. Motivat de următoarele:

În primul rând, în ceea ce privește modul de calcul al profitului impozabil, sunt aplicabile prevederile art. 19 alin. 1 din actul normativ mai sus citat:

Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad

5 20/2010
5 347/2011

101

veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

Rezultă din acest text de lege că profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea unor facturi emise de către contribuabili declarați inactivi, rezultă că în mod legal organul fiscal a încadrat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil și a stabilit suplimentar în sarcina S.C. 3.R.L. un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.

În al doilea rând, organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina netentei TVA în sumă de lei, iar pentru neplata la termenul scadent a acestei taxe s-au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de lei, calculate pentru perioada 25.07.2008 - 10.12.2009.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

În al treilea rând referitor la susținerea petentei potrivit căreia nefiind înregistrată inactivitatea în registrul comerțului și mai mult decât atât, o parte din suma datorată i s-a achitat la data de 30.07.2008 prin Banca I și a depus în acest sens o copie după extra sul de cont, arătat pârâta că prin procesele verbale nr. nr. și emise de DGFP Activitatea de Inspecție Fiscală, existente în copie la dosarul contestației, se menționează că în urma verificărilor efectuate la SC SRL și respectiv la SC SRL a rezultat că SC SRL nu a depus situațiile financiare anuale din anul 2006 și declarații de impozite și taxe din luna martie 2007 și până în prezent, iar SC S.R.L. nu a depus situații financiare anuale și declarații de impozite și taxe de la înființare și până în prezent. De asemenea, în ambele procese verbale se face și mențiunea că ambele societăți sunt declarate inactive începând cu 11.06.2006, deci anterior datei la care s-au emis facturile.

Mai mult decât atât, contestatoarea nu dovedește cu documente faptul că societățile respective nu erau inactive.

Pentru justa soluționare a cauzei s-a dispus administrarea probei cu expertiză contabilă în specialitate fiscalitate

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. (filele 17-22 dosar) pârâta a respins contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată în cuantum de lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, impozit pe profit și majorări de întârziere pe profit, motivat în esență de faptul că reclamanta a înregistrat în evidența sa contabilă facturi emise de contribuabili inactivi, iar cheltuielile aferente acelor facturi au fost considerate de organele fiscale ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Din materialul probator administrat rezultă că decizia contestată a fost emisă cu nerespectarea dispozițiilor legale, motivat de următoarele:

În cauză, instanța a dispus efectuarea probei cu expertiză contabilă în conformitate cu dispozițiile art.201 al.1 cod procedură civilă care permit instanței numirea expertului în situația în care aceasta consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști.

Din cuprinsul raportului de expertiză întocmit în cauză rezultă că cele patru facturi care constituie baza de calcul a impunerilor au fost verificate și întrunesc calitatea de

document justificativ pentru reclamantă întrucât se circumscriu dispozițiilor art.155 al.5 din legea nr.571/2003.

În al doilea rând, expertul a constatat că reclamanta a înregistrat corect în evidența contabilă, cu respectarea legislației în vigoare emise de furnizor, a întocmit note de intrare recepție și fișe de cont pentru fiecare tip de activ sau cost înregistrat;

Facturile au fost în mod corect înregistrate în contabilitate prin nota contabilă nr. și nota contabilă nr. aferent achizițiilor de materie primă, societatea a înregistrat corect conform cu facturile fiscale emise de furnizor TVA deductibil în valoare de lei.

În al treilea rând, din verificarea situațiilor financiare anuale și a inventarelor pentru anul 2008 și 2009 expertul a concluzionat că tranzacția economică operată de SC SRL în luna iunie

2008 a fost reală și efectuată în scopul de a realiza profit, prin urmare este o tranzacție cu scop economic, de asemenea, facturile emise de SC SRL sunt înregistrate conform dispoziției Legii nr.82/1991.

În al patrulea rând, la momentul efectuării tranzacțiilor economice (luna iunie 2008), cele două societăți comerciale care au furnizat bunuri pe bază de facturi fiscale către reclamantă nu erau declarate inactive și erau înregistrate ca plătitoare de TVA; societățile SC SRL și SC SRL cu care reclamanta a avut relații comerciale au fost declarate inactive la data de 11.06.2009.

În al cincilea rând expertul a concluzionat că prin înregistrarea în evidențele contabile a celor patru facturi nu s-a produs nici un prejudiciu bugetului de stat.

Disp.art.21 al.1 din Legea nr.571/2003 prevăd că „Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Art.4 lit.r din același act normativ prevăd că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile înregistrate în evidența contabilă care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de administrare Fiscală.

Raportat la aceste dispoziții legale, coroborat cu raportul de expertiză întocmit în cauză rezultă că în mod nelegal organele fiscale au apreciat că tranzacțiile efectuate de reclamantă cu SC SRL și SC SRL nu sunt cheltuieli deductibile, motivat de faptul că la data efectuării tranzacțiilor cele două societăți erau declarate inactive.

Potrivit raportului de expertiză, societățile mai sus arătate au fost declarate inactive la data de 11.06.2009 în baza ordinului ANAF 819/2008, or', la data efectuării tranzacțiilor, cele două societăți erau active.

Față de aceste considerente, instanța va admite acțiunea, va anula decizia de impunere nr. misă de pârâtă și va lua act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

DECIDE

Admite acțiunea având ca obiect „contestatie act administrativ fiscal” formulată de reclamanta SC SRL-prin administrator cu sediul în localitatea com. nr. jud.Suceava, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Anulează decizia de impunere nr.

Ia act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

misă de pârâtă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi,

Președinte,

Grefier,

Red.
Tehn.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters.